

Saft og kraft í grasinum

Fótbóltur: Men tað var lítið veiggj í fótbóltsspælinum, tá Tórsvøllur varð tikin í nýtslu

Umleið hálvt fjórða túsund áskoðarar vóru í Gundadali fríggjakvøldið, tá nýggi grasvøllurin varð tikin í nýtslu. Og um nokur teirra høvdu roknað við einum stórum fótbóltsupplivisi, tá

donsku meistarnir úr AaB vitjaðu fríggjakvøldið, so høvdu tey roknað skeivt.

Grasið var grønt og tóktist hava kraft og saft í sær, meðan tað var meiri svikaligt við kraftini í spæl-

arunum. Longu undir upphitingini vóru ábendingar um, at føroyingarnir ikki tóku uppgávuna í sama álvara, sum teir gera tað, tá talan er um landsdyst. Danska liðið var tíðliga á vøllinum og hitaði væl og leingi upp, meðan føroyingarnir komu soleiðis þó a þó, og tá dómarratrio og danska liðið til ásettu tíðina stóðu klárir at ganga inn á vøllin, vóru fleiri av føroyingunum framvegis á vøllinum.

Breiddin í føroyska hópnum er ikki so heilt lítill, men tað er sjónligt, at tað kemur illa við, tá onkur av lyklaspælarunum ikki er tøkur. Todi Jónsson er ódrúgvur, tá tað snýr seg um venjingardystir (hesa ferð var hann í Póllandi, har FCK leygardagin spældi í Intertoto Cup), og hóast tað ikki gongst so ógvuliga væl hjá Todi á FCK, so vísti dysturin fríggjakvøldið, at fyri landsliðið er tað sera týðandi fyri álopsspælið, at Todi Jónsson er við.

Miðvøllur og verja

Á miðvøllinum var John Petersen alla tíðina eyðsýndur – hann var kosin besti føroyski spælarin, tí hann, umframt at vera drúgvur í verjupartinum, megnaði at varðveita bóltin, snara um seg sjálfan og eisini at snara mótsðøðmenn

av sær – meðan avrikini bæði hjá Allani Mørkøre og Juliani Johnsson ofta hava verið meiri eyðsýnd á landsliðnum, enn tey vóru hesa ferð. Tað var ikki frítt, at tú hevði kensluna av, at hjá landsliðsspælarunum, ið eru sáttmálabundnir uttanlands, tóktist tað (sjálvandi ikki tilvitað) sum um tað ráddi um at fáa henda venjingardystin frá hondini, áðrenn teir aftur skuldu til hús at spæla um stig og harvið fótbóltsframfýðina.

Hóast tað fóru trý mál ígjøgnum, so spældu teir í

miðverjuni væl. Óli Johannesen hevur ikki dult fyri, at hann hevur umhugað at farið uttanlands at roynt, hvussu langt fótbóltsevni kundu bera, og hann gjørdi góða reklamu fyri sær sjálvum. Jens Kristian Hansen vísti, at hann er við at koma fyri seg aftur eftir skaðan, sum m.a. hevði við sær, at hann misti báðar landsdystirnar í juni, og Hans Fróði var bæði sterkur og ansin.

Pól Thorsteinsson spældi so væl, at tað var um reppið, at hann var næstfremsta

boðið, tá pressan skuldi velja føroyska spælaran, ið hevði staðið seg best, meðan avrikið hjá Æssuri Hansen í vinstra borði ikki var serliga sannførandi, og tað var ikki annað enn rimuligt, at venjarin royndi Jóhannes Joensen á hesum plássinum.

Álopið

Uni Arge hevði onkra royndina móti málinum, og tá 21 minuttir vóru farnir fekk hann bóltin í málið, eftir besta føroyska álopið, sum varð myndað í vinstra

Fyrsti dystur á Tórsvølli

Fríggjakvøldið 9. juli 1999, kl. 19.00

umleið 3.500 áskoðarar

Føroyar-AaB 1-3 (0-2)

0-1: Allan Garde, 30

0-2: Frank Strandli, 45

1-3: sjálmál, 58

1-3: Ståle Solbakken, br 85

Føroyar: Jákup Mikkelsen Herfølge (Jens Martin Knudsen, Leiftur, 46) - Pól Thorsteinsson, B36, Hans Fróði Hansen, HB, Óli Johannesen, TB, Jens Kristian Hansen, B36, Æssur Hansen, B36 (Jóhannes Joensen, HB, 53) - Allan Mørkøre, ÍBV (Helgi L. Petersen, 80), John Petersen, B36 (Fróði Benjaminsen, B68, 80), Julian Johnsson, Kongsvinger - Jákup á Borg, B36, Uni Arge, Leiftur (Heðin á Lakjuni, KÍ, 53)

Venjar: Allan Simonsen

AaB: Jimmy Nielsen - Thomas Bælum, Jazo Matovac, Jacob Kruger, Jes Jessen - Henrik Rasmussen, Ståle Solbakken, Allan Garde, Anders Andersson - Anders Oper, Frank Strandli

Innskiftir í 2. hálvleiki: Lars Winde, Søren Fredriksen, Jari Pedersen, Brian Piske, Lars Thomsen, Peter Tranberg og Kent Hangard.

Venjar: Hans Backe

Dómarakvartett: Lassin Isaksen, Jón Kári Frederiksen, Tummas Pauli Olsen og Niklas á Lífarenda

Julian Johnsson í nærdysti við AaB-spælarar. Mynd: Álvur Haraldsen